

[Thoft]

og lejeværdien af egen bolig om nogle år; indtil videre er der jo lagt en begrænsning på 3.500 kr., som lejeværdien højst kan forhøjes med pr. år, så den vil jo løse problemerne, men jeg erkender, at når vi når op over en lejeværdi på, jeg tror det er 17.400 kr., så begynder vi jo at bruge 20 pct.s reglen, og så bliver det ret meget dyrere. Skulle der være folk, som ikke vil være i stand til at betale denne lejeværdi, så vil vi godt se på disse konkrete tilfælde, og vi foreslår, at man tinglyser den manglende skattebetaling som gæld på ejendommen og med forfald den dag, ejendommen afhændes, sådan som vi også kender det fra den regel, der findes allerede i dag, hvor de pensionister, som kan have svært ved at betale en stor ejendomsskat, har mulighed for at tinglyse ejendomsskatten på ejendommen.

Jeg synes altså, at den bestående ordning, hvorefter lejeværdi kun kan stige med 3.500 kr. eller med 20 pct. af forrige års lejeværdi, er et udmærket værn de første mange år, og jeg kan ikke forstå, hvorfor regeringen, socialdemokratiet og de radikale har så travlt med at sikre, at ejendomspriserne i Københavnsområdet fortsætter deres himmelflugt. Der er nemlig ingen tvivl om, at lejeværdiregler, som siger en lejeværdi af egen bolig på 7½ pct., vil betyde, at priserne i Københavnsområdet vil falde. Det er der ingen tvivl om, og så kan jeg ikke forstå, hvorfor man vil fjerne disse regler.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Thoft kan ikke forstå, at der forhandles om en ændring af beløbsgrænsen for luksus; det tror jeg de fleste af socialistiske folkepartis vælgere i det storkøbenhavnske område, som bor i ejerbolig – skolelærere, offentligt ansatte i det hele taget – vil have meget større forståelse for end hr. Thoft.

Realiteten er jo, at et 130 m² parcelhus i Søborg vil få fordoblet sin lejeværdi på 4 år, hvis ikke man går ind og korrigerer reglerne. Det vil det få med de stopregler, hr. Thoft nævnte, fra 23.000 kr. til 45.000 kr., selv om der ikke sker nogen som helst yderligere stigning i værdien af det pågældende hus fra dette øjeblik og frem til 1990, og det vil det få i samme periode, som rentefradragsomlægningen gennemføres. Og det ville ske på

en baggrund, hvor der faktisk, hvis dette hus er højt belånt, ikke er sket nogen reel formuefremgang for den pågældende ejer, fordi vedkommende jo nok har haft en stigning i sin kontante ejendomsværdi som følge af rentefaldet, men en nøjagtig tilsvarende stigning i værdien af sin fast forrentede gæld som følge af rentefaldet.

Det er de sammenhænge, der gør, at socialdemokratiet er indstillet på at gøre noget ved dette her, ikke en generel modvilje mod – det sagde jeg jo også indledningsvis – at man prøver at dæmpe de værdistigninger, der kan være tale om, ved at lade ejendoms-skatter og lejeværdi følge med op med faktiske stigninger i værdierne.

I øvrigt tror jeg ikke på hr. Thofts antagelse om, at vi nu vil få en kraftigere stigning i ejendomsværdierne. Skattereformen og den høje realrente, som vi har, fordi inflationen er gået i stå, vil helt sikkert betyde, at vi under alle omstændigheder får en udfladning af ejendomsprisstigningerne, men det, der vil ske, hvis man flytter beløbsgrænsen, er, at den forholdsvis stigning i den skattepligtige lejeværdi i København og provinsen vil være ensartet. Hvis man ikke/gør noget, vil den ske med tredobbelt hast i Storkøbenhavn.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

I 1981 og 1982 faldt lejeværdiberegningen, fordi vi overgik fra prioriteret vurdering til kontant vurdering. Der var to år, hvor der var direkte fald i lejeværdi af egen bolig. Hvor var hr. Lykketoft dengang? Da havde det været rimeligt, om man havde strammet lejeværdireglerne.

I de mange år, hvor renten har været stigende, har vi jo oplevet det forhold, som vi nu ser med omvendt fortegn, nemlig at gælden tyngede mindre og mindre. I de år havde der været al mulig grund til netop at forhøje lejeværdien. Hvor så vi hr. Lykketoft ved disse lejligheder?

Vi ser i det sociale boligbyggeri, det almennyttige boligbyggeri og for den sags skyld også i det private udlejningsbyggeri, at lejerne godt kan få lov at stige med 100 pct., sådan som det skete i 1974–76, uden at folketinget griber ind. Vi ser, hvorledes lejerne i det almennyttige og det sociale boligbyggeri